İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

YIL: 1 SAYI: 3 | ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR | 25 KURUŞ | 8 AĞUSTOS 1969

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, GENÇLER, AYDINLAR, BÜTÜN YURTSEVERLER!

DEMİR DÖKÜMÜN YİĞİT İŞÇİLERİNİ DESTEKLEYİN

Amerikan emperyalizminin ortağı Vehbi Koç'un fabrikasında haklı istekle[r] için mücadele eden işçilerin üzerine toplum polisi saldırtıldı. İşçiler ve [toplum] polisi bozguna uğrattı. Asker gelince, işçiler «ordu-işçi elele» diye [...]

Geçen perşembe günü, sabahleyin Türk Demir Döküm işçileri toplanarak işverenden Maden-İş ile imzalanan protokolun yerine getirilmesini ve asgari ücretler kanununun uygulanmasını, bütün işçilerin üye olduğu Maden-İş sendikasının işveren tarafından muhatap olarak kabul edil[mesini istedik. İşveren ...] kayı, muhatap olarak kabul edeceğini bildirerek, «Sizin hepiniz komünistsiniz. Size hergün iki kamyon ekmek veriyorum, aç köpekler gibi yiyorsunuz, sonrada gelip benden hak istiyorsunuz» işçi temsilcilerini kovdu. Arkasından Eyüp savcısını fabrikamıza davet etti.

Savcı geldi, temsilcimizi istedi. Temsilcimize içeride işverenle birlikte sövüp saymış. Fakat yiğit temsilcimizden, savcı ve işveren ağızlarının payını alınca, savcı, temsilcimizin elini kelepçelemiş. Haber aramızda derhal yayıldı. İşverenin ve savcının bulunduğu binanın etrafını sardık. İşveren ve savcı korkularından temsilcimizin ellerini çözerek aramıza gönderdiler. Sonradan öğrendik ki, fabrikanın Genel Müdürü Burhan bey Adliyenin kaloriferlerini ve diğer tamirat işlerini yaptırarak, bizim direnişimizi kırmak için savcıdan vaad almış.

Bütün bu gelişmeler, gaspedilen haklarımızı geri almak için bizi fabrikayı işgale zorladı.

Direnişimiz sırasında içimizdeki işverenin yağcılarının parçalayıcı tahriklerine kapılmadık. Sarı sendikanın fabrikada yapması mümkün sabotajlara karşı uyanık davrandık. Fabrikamızı ve hareketimizi patronun uşaklarına karşı yedi gün büyük bir dikkatle koruduk.

(Devamı Sa. 4. Sü. 4 de)

... kadar ulaştı-
...n. b...n nasıl köylü u-
...nacak. Görün o zaman
... köylüsünü
... içerimizden sildik ve çı-
kardık. Sana karşı itikadı-

Ereğli Demir Çelik'te işçiler greve gidiyor

4500 işçi, «haklı mücadelemizde kararlıyız» dedi

70 gündür toplu sözleşme görüşmeleri yapılan Ereğli Demir - Çelik işçileri daha fazla bekleyemediklerini açıklayarak greve gitmeye karar vermişlerdir.

4.600 işçinin çalıştığı Demir - Çelik fabrikalarında işverenle toplu-iş sözleşmesine oturan Metal- İş sendikası taleplerin masa başında çözümlenemeyeceğine karar vermiş ve haklı olarak direnişe geçmeye karar vermiştir. Hak alma mücadelesin giren işçilerin istediği saat başına bütün işçilere 110 kuruş zam ve bu paranın ücretlere eklendikten sonra

(Devam 1Sa. 4. Sü. 8 de)

BAŞYAZI

DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ DEMİR GİBİ

Yabancı sermayenin Türyiye'deki ensesi kalın ortaklarından Vehbi Koç'un sahibi olduğu Türk Demir Döküm Fabrikası işçileri, fabrikayı işgal etti. İki buçuk ay önce verilen mücadele sonu[n]da yapılan sözleşmeyi yerine getirmeyen patrona karşı 2500 işçi Fabrikanın işleyişini durdurdu. Türk Demir Döküm işçileri demir gibi. «Hak verilmez, alınır» **diyorlar,** «Haklarımızı söke söke alacağız» **diyorlar..**

Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi iktidar, toplum polisini işçinin üzerine saldırtıyor. Bu işçi düşmanlığı değil de nedir? Amerikan emperyalistleriyle iş çeviren patronlar, iktidara oyuncak gibi hükmediyor. Kendini bilmez savcı, işçiye «Orospu çocuğu» **diyor. İşçiler, milletimizin en değerli, en şerefli evlâtlarıdır. İşçi olmazsa o savcı aç kalır, çıplak kalır.**

* * *

Bir yanda işçiler ellerini sallıyorlar, hepsi neşeli ve kararlı, yumruklarını sıkıyorlar. Patronlar ortada yok. İktidar polis yollamış.

Ne olacak?

Amerikan sermayesiyle ortak işçi düşmanı zalimlerin dediği mi olacak?

Yoksa Türk Demir Döküm Fabrikası işçilerinin mi?

Kimin yüreği kimin için atıyor?

Kim şerefli Türk işçisinin yanında?

Kim Amerikan işbirlikçisi patronların safında?

Demir Döküm Fabrikası önünden işçi otobüsleri geçiyor. İşçiler kardeşlerine el sallıyorlar. Gözleri ışıl ışıl. «Dâvâ hepimizin dâvâsıdır» **diyorlar.. Rabak işçileri, Elektrometal işçleri, Şakir Zümre işçileri, Otoyay işçileri, Çelikyay işçileri, Estaş Fabrikası işçileri bildiri yayınlıyorlar:** «Türk Demir Döküm işçileri yalnız değildir...»

Yaşasın işçi sınıfı! **Kardeşlerini mücadelede yalnız b[ırak]mıyorlar,** «Demir Döküm işçilerinin gösterdiği bu direnmeyi sonuna kadar destekleyeceğiz.» **diyorlar.**

İşçi sınıfı omuz omuza vermiş demir gibi. Makineyi işleten, fabrikanın bacasını tüttüren işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının önünde dağlar bile duramaz.

Köylüleri düşünelim. Antep'li, Yerköy'lü, Atalan'lı, Göllüce'li, Akhisar"lı. Urfa'lı köylüleri.. Elleri saban tutan, traktör süren, orak tutan, harman savuran köylüleri.. Tıpkı işçiler gibi kol kuvvetiyle yaşayan köylüleri. Hepsinin yüreği hemşerisi, köylüsü olan, emeğiyle geçinen işçi kardeşleriyle beraber atıyor. Kütahya'nın Değirmenözü köyünden Mevlüt, «Gözünü sevdiğim Demir Döküm işçileri» **diyor. Malatya'da Emperyalizme ve ağalara karşı mücadele verdiği için hapse atılan Akçadağ köylüleriyle konuşsak, başta Keller köyünden Ali Erdoğdu olmak üzere, hepsi haykıracaktır: «İşçilerin** ve köylülerin davası birdir.»

Gençler de işçilerin sınıfında. Yıldırım gibi işçinin yanına koşuyorlar. Hepsi göreve hazır, işçilerle omuz omuza mücadeleye kararlı. Devrimci öğrenciler, Singer'de, Horoz Çivi'de Demir Döküm'de, Ereğli'de, bütün işçi hareketlerinde işçiyi yalnız bırakmadı.

Yalnız köylüler ve devrimci gençlerin değil, bü-

(Devamı Sa. 4. Sü. 6 da)

İŞÇİ — KÖYLÜ

★

AĞALAR KÖYLÜNÜN TOPRAĞINA EL KOYDU

TAVŞANÇALI, Bilâloğlu ALİ KIZIL Bildiriyor

Bizim Tavşançalı kasabasında 230 topraksız köylü 4 toprak ağasına amele olarak çalışmaktadır. Toprak ağaları hazine toprağını sürmekte ve vergi ödememektedir.

1968 yılında toprak tevzi komisyonunun topraksızlara verdiği tarlalara 4 ağa el koymuştur. Hazine toprağını gasbedenlerin sözü geçmekte, topraksız fakirlere Meclise vardığı zaman siktir çalınmaktadır. Ağalar gidince «oooo, ohoo! buyur! kahve iç, çay iç!» denmektedir. Ağalar Meclis'te ayaklarını üst üste atıyor.

Bu ağalar ve tefeciler bir Konya kilesi arpa 90 lira iken, 234 liradan satmaktadır. 130 liralık buğdayı ise biz topraksızlara 250 liradan dayanıyorlar.

★

GAZETEMİZİ [...] Almanya'daki [...] TUTUKLANDI

Köy öğretmenliği yapan devrimci üniversiteli arkadaşımız Cengiz Kalıç, Malatya'dan Sivas'a gelirken bir öğrenci ve bir köylü arkadaşı ile beraber tutuklanmış ve Sivas Cezaevine gönderilmiştir.

Bir süre önce gezmek ve gazetemizi satmak için Anadolu'ya giden arkadaşımız Cengiz Kalıç, Malatya'dan Sivas'a gelirken trende tanıştığı devrimci bir köylüyle yurt sorunları üzerinde tartışmakta iken, işçi ve köylü düşmanlarının hazırladığı tertip ve düzenbazlıkla polis tarafından Savcılığa sevkedilmiştir.

★

PAKİSTAN'DA GİZLİ AMERİKAN ÜSSÜ KAPATILDI

Pakistan hükûmeti, Peşaver"de bulunan "Gizli Amerikan Üssü" nü resmen kapatmıştır. Bilindiği gibi, bu hava üssü Amerikalılar tarafından casusluk için kullanılmaktaydı.

Pakistan, Amerikan "Casus Üssü" nün topraklarında bulunuşunu, Sovyetler Birliği'ne karşı izlediği dostluk politikasıyle bağdaştıramamıştır.

★

PİR SULTAN ALKIŞLANDI

TERME — Erdoğan TÜRER bildiriyor

Ünye'de toplumcu gençler tarafından kurulan "Ünye Köycülük Derneği", Halk Oyuncularını Ünye'ye davet ederek, Erol Toy"un yazdığı "PİR SULTAN ABDAL" oyununu ilçenin en büyük sineması olan Konak'ta halka sunmuştur. Civar ilçe ve köyler halkının da ilgi ile izlediği oyun zaman zaman coşkunca alkışlanmıştır.

(Devamı Sa. 4. Sü. 1 de)

Asya Halkları Nikson'u [...]

... mak gerek?
...k.
..., kancık olsun mu?

... düşmanı tepelemeye. Elini ... girdiğini sanan düşman, ...çakılıp kaldı. Halk ordusu... attığı köye ve istasyona İLK ...adan. Ödemiş'in yiğit efesi ...iğitlik destanı yazarken, son... şehit düştü.

... yapılmasını ...ladım. 16. Nisan. 1969 da, Söke- [TOPR]AK REFORMU ...

Gün ola, devran döne umut yetişe

... karş... dam ... edi... ...dır.

Filipinlerin başşehri Manilâ"da Nixon'un kalmakta olduğu İnter Continental Oteline girmek isteyen, altı kişi ile polis arasında silâhlı çatışma olmuş, bir kişi ölmüş, diğer beş kişi ise bir jipe binerek kaçmışlardır.

Halk, Nixon aleyhinde gösteriler tertip etmekte, kendisini istenmeyen adam ilân etmektedir. Nixon'a karşı gösteri yapan ve bildiri dağıtan öğrenciler, bildirilerinde ikili anlaşmalara karşı çıkmışlardır. Bildiride "Şurası açıktır ki, Amerikan emperyalizmi Güney Doğu Asya'dan mutlaka gidecektir!" denilmektedir.

Nixon, aslında bir hıristiyan olduğu halde, müslüman halkları kandırmak ve sömürmek için her türlü sahtekârlığa başvurmaktadır. Endonezya'ya yaptığı ziyarette Nixon, Endonezyalı müslümanların gözünü boyamak için, Kur'an'dan Ayetler okumuştur. Kur'an'dan âyetler okuyan Amerikan emperyalistlerinin başı Nixon, bir yan

(Devam 1Sa. 4. Sü. 8 de)

Belediye İşçileri!

SARI SENDİKAYA ALDANMA!

Dokuz bin belediye işçisinin bağlı bulunduğu Genel-İş sendikası, her işçiden 270 lira alarak, kurduğu «İşçi pazarı»nda 40 liraya satılan ayakkabıları 80 liraya satmaktadır. Kesilen aidat ve grev fonlarına rağmen işçilerin yattıkları yerlerin damı akmakta, suları kesilmekte ve buna karşı çıkan işçiler işlerinden atılarak sürülmektedirler.

Karabekir kölyüleri: «İşçi-Köylü bizim gazetemizdir»

Gazetemizin her sayısı yurdumuzun her köşesinde işçiler ve köylüler tarafından merakla beklenmekte ve heyecanla okunmaktadır. Toprak mücadelelerini sürdüren Karabekir köylüleri, İŞÇİ - KÖYLÜ'yü satır satır okuduklarını bildiriyorlar. Fotoğrafta Karabekir Kurmay Heyeti görülüyor.

ilim çin'de olsa...

GREV İŞÇİ SINIFININ SİLAHIDIR

İşçi sınıfımız bu silâhı yıllardan beri verdiği çetin mücadeleler sonucunda söke söke kazanmıştır. İşçi sınıfımızın kurtuluş yolunu bulması için Amerikan emperyalizmini yıkmak gerekir. Çünkü en büyük sömürücü, işçi sınıfımızın baş düşmanı Amerikan emperyalizmidir.

...luş savaşı yılları, Türk işçi sınıfının yabancı sermayeli şirketlere ve emperyalizme karşı mücadelesini hızlandırdığı ve savaştığı dönemdir. Düşmanın ilerleyişini felce uğratmak için demir yolları ve tersane işçileri sık sık grev yapmışlardır. Cumhuriyetin kuruluşundan sonra işçilerin grev yapmaları ve sendika kurmaları yasaklanmıştır. 1947 den sonra, sendika kurma yasağının kaldırılmasına rağmen, grev yasağı devam etmiştir. Cumhuriyetten sonra ilk defa grev hakkı 1961 Anayasamızın 47. maddesinde yer almıştır. 27 Mayıs Anayasamızın kabul edilmesinden sonra, Türk işçisi grev kanununun çıkarılması için mücadele etmiştir. Mitingler ve gösteri yürüyüşleri düzenleyerek hükümeti bu konuda zorlamıştır. 1963 Ocak ayında yapılan Kavel grevi, bu dönemin en önemli işçi hareketidir. 24 Temmuz 1963 te yürürlüğe giren sendikalar kanununda yer alan grev hakkı işçilere herhangi bir siyasi parti veya organ tarafından verilmemiştir. Bu hakkı Türk işçisi yüz yıla yakın mücadelesi sonunda elde etmiştir.

24 Temmuz 1963 ten, 1968 yılı sonuna kadar Türkiye'de 85 tanesi devlet işletmelerinde olmak üzere 339 grev yapılmıştır. Bu grevlerden 254 tanesi özel iş yerlerinde olmuştur. Bu grevlere, 74.280 işçi katılmıştır.

Grev Kanununun 21. maddesi işbirlikçi iktidarın işçiye karşı sık sık kullandığı bir silâhtır. İktidar, bu maddeye dayanarak, Bakanlar kurulu kararıyla ulusal güvenliği bozduğu gerekçesiyle, grevleri erteleyebilmektedir.

Sendikalar kanununun çıkması Türk işçisinin sömürülmesini önleyememiştir. Bu güne kadar yapılan bütün grevlerde ve işçi hareketlerin de emperyalizmin işbirlikçisi olan iktidar, işçilerin karşısında yer almıştır. Bunun için yalnız, 10 Mart 1965 Ereğli kömür madenlerinde yapılan Kozlu grevini hatırlamak yeter.

Bu madende çalışan her yüz işçiden üçü ölüme, 27 si yaralanmaya, sakat kalmaya mahkûmdur. 1961 den grevin yapıldığı 1965 yılına kadar, 1750 işçi ölmüştür. Yaralananların sayısı ise 89.263 dür. Sakarya harbinde ve büyük taarruzda bile bu kadar kayıp verilmemiştir. Bu kadar ağır şartlar altında çalışan işçilr yövmiyelerini almak için 11—12 saat çalışmak zorundaydılar. Ağır çalışma şartlarına ve adaletsiz dağıtılan liyâkat zamlarına karşı grev yapan işçilere jandarma ateş açmış ve iki işçi can vermiştir.

Sendikalar kanunu grev hakkını tanımasına rağmen, Türk işçisini neden sömürülmekten kurtaramamıştır. Çünkü bu kanun, işçilere sendikal mücadele yapma hakkını tanımıştır. Sendikal mücadele, işçilerin ekonomik durumlarını düzeltmek amacı ile yaptıkları ekonomik bir mücadeledir. Ekonomik mücadelede işçiler iş güçlerini daha iyi şartlarla satabilmek için çalışmaktadır. Bu mücadelenin en güçlü silâhı grevdir. Grevsiz sendikal mücadele yapılamaz. Çünkü ekonomik mücadele, sömürüyü meydana getiren sebeplere karşı değil, sömürünün sonuçlarına karşı yapılır. Halbuki işçi sınıfının sömürülmesi yalnız düşük ücretlerden kötü iş şartlarından ve kötü patronların varlığından ileri gelmez. İşçi, çalıştığı üretim araçlarının (Makinalar, iş aletleri, fabrikalar v.s.) mülkiyeti işverene ait olduğu için sömürülür. Bunun içindir ki emeğinin tam karşılığını alamaz. Işçilerin emeklerini harcayarak ürettikleri mallara işverenler sahip çıkarlar. Sömürü ,ancak üretim araçları mülkiyetinin topluma ait olduğu bir düzende kalkar. Böyle bir düzenin gerçekleşmesine karşı, duran en büyük sömürücü güç Amerikan emperyalizmi ve ortaklarıdır.

Türkiye'de büyük iş yerlerinin çoğuna başta Amerika olmak üzere yabancı sermayedarlar ve onların ortakları sahiptir. Büyük fabrikaların çoğunun adının Türkçe olmayışı da bunu gösterir. Bir kısım yabancı şirketler ise, Türkçe adlar kullanarak, Türk sermayesiyle kurulmuş gibi gösterilmektedir. Bütün bunlar Türkiye'nin sanayileşmesini önlemektedir.

İşçi sınıfımız grevlerle ve toplu sözleşmelerle yürüttüğü ekonomik mücadele yanında baş sömürücü olan bütün halkımızın düşmanı, Amerikan emperyalizmine karşı mücadeleye var gücüyle katıldığı gün gerçek kurtuluş yolunu bulacaktır.

24 Temmuz 1963 yılında toplu-iş sözlemesi, grev ve lokavt kanunu (Sendikalar Kanunu) yürürlüğe girmiştir. Bu kanunda yer alan grev hakkı, Türk işçisi tarafından 1872 yılından beri kullanılmıştır. 1908 yılının Ağustos-Eylül ayları, Türk işçi tarihinde grev ayları olarak bilinmektedir. Bu dönemde ücretlerin artırılması ve iş saatlerinin kısaltılması için bir çok grevler yapılmış-

va... yaya... Alman emperyalizmi ile Halka... ni bu ...liği yapan o günkü pa- menin zam hükümeti bu grev- nin tek suçu bir şekilde bastır- dır, denilmekt... açıklamıştır. Bu o- ge davet etme... işçisini yıldıra- «yaşasın dünya ...grev ...kları yasağına şasın Türkiye halkları, ... mücadele- son bulmaktadır. Mitingde ...tu- köylü ve gençlik temsilcileri konuşmuşlardır.

Öte yandan, Siverek'te 3 Ağustosta tertip edilen mitingde hâdiseler çıkmış; polis ,konuşmacıları götürünce, galeyana gelen halk, konuşmacıların tutuklu bulunduğu karakolun önünde gösteri yapmıştır.

Hilvan'daki mitinge onbinden fazla insan, kamyonlar... otobüslerle civar köyler... gelmiştir. Kürtçe yazılmış ...dikkati çekmiş, ko...

sığınan ,fakat ateş etmeye devam eden polislerin içine ...

Tellal çıkarın İşsizler karga avlasın

AP. iktidarının tayin ettiği sözde tarafsız Adalet Bakanı Hidayet Aydıner'in yediği naneye bakın! Adam diyor ki, «İşsiz kalanlar Almanya'ya gideceklerine Çankaya Köşkünün bahçesindeki kargaları vursunlarda, ziraî mücadele onlara karga başına teklik versin, gül gibi geçinip giderler.»

Yeni Bakan, daha koltuğa oturur oturmaz, işsizlikten canına tak diyen milyonlarca insanla düpedüz alay ediyor. Vereceksin milyonlarca işsizin eline tüfeği sonrada «Kargaları vur» diyeceksin. O zaman bak bakalım, kargaları mı vuruyorlar yoksa millet düşmanlarını mı?

İnsanın böyle yavan konuşmalara aklı sırrı ermiyor. Çelik çomak oynayan bebeler dahi bu Bakân efendi kadar abuk sabuk lâf etmezler. Düşünün bi yol hemşeriler! Türkiye'de 8 milyon işsiz almış eline tüfeği, dayanmışlar Reisicumhur'un Çankaya Köşkünün bahçesine, karga avlıypta yövmiyeyi doğrultalım, çoluğun çocuğun ekmek parasını çıkaralım diye. Bir kere İçişleri Bakanı duysa, salar toplum polislerini fukaranın üzerine.

Sözün gelişi diyelimki 8 milyon işsiz hergün 10 karga avlasa, eder 80 milyon lira bir günde.

Ayda 2 buçuk, yılda 30 milyar lira. Devletin bütün gelirini bu işe versen gene yetmez. Diyelim ki yetti, bu sefer de bu kadar kargayı nerden bulacaksınız?

Mübarek Bakan'ın sözlerini doluya koysan almıyor, boşa koysan dolmuyor. Bakan: Karga başına 1 lira veririz diyor. Hal böyleyken fişeğin 175 kuruş. O zaman bir fişekle 2 karga vuracaksın ki 25 kuruş kazanasın. Kısmet de karavana atmak da var.

Velhasıl kargalar bile güler mübarek Bakanın ettiği sözlere.

Kalın sağlıcakla...

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Mehmet ile Tanju

yazan: GÜN ZİLELİ

Kayalık köyünden Musa Oğlu Mehmed'in doğumu

Musa telâşla evden çıktı. Karşıki eve doğru koştu, kapıyı yumrukladı.

Uykulu gözlerini kırpıştıran Emine teyze kapıyı açtı.

— Hayrola, dedi, ne var sabah sabah?

Musa soluk soluğa:

— Ayşe'nin ağrıları tuttu, dedi. Durumu iyi değil. Hürmüz nene doğurtamadı. Kasabaya götürmeliyiz. .

Emine, Ayşe'nin teyzesiydi. İki yıl olmuştu Ayşe'yi Musa'ya vereli.

Sabahın taze havası her yanı kaplamıştı. Gün neredeyse ağaracaktı. Musa yan taraftaki ahırdan atları çıkardı. Aceleyle arabaya koştu. Ayşe'yi bir battaniyeye sardılar. Musa'nın anası bir köşeye kıvrımış, öylece sessiz duruyordu. Sordu:

— Kasabaya mı?

— Yapacak başka bişey yok, dedi Musa.

Ayşe'yi arabaya yerleştirdi. Kendisi de onun başucuna oturdu. Islak mendilini Ayşe'nin alnına koydu. Araba dar ve taşlı yolda sıçradıkça Ayşe'nin yüzü acıyla geriliyordu.

Kasabaya üç saatte vardılar. Araba hastanenin önünde durdu. Musa aşağı atladı. Hızla koşarak girdi kapıdan. Hastanenin önü gibi içi de kalabalıktı. Hastalar, aileleri, çoluk - çocuk duvar diplerine çökmüşlerdi. Musa önce ne yapacağını bilemedi. Beyaz gömlekli birini gözüne kestirdi. Gidip sordu:

— Bir hastamız var da, dedi, doğuracak nereye götürelim?

Beyaz gömlekli hademe Musa'ya şöyle bir baktı:

— Şuraya sor kardeş, dedi.

DOKTOR

Gösterdiği yer camlarla çevrilmiş bir odaydı. Üstünde «Müracaat» yazıyordu. Oraya gitti.

— Kardaş, dedi, hastamız var. Doğuracak. Nereye götürecez?

İçerdeki adam önündeki kâğıtlardan başını kaldırmadan:

— Nisaiye'ye, dedi.

— Nerdedir o dediğin?

— Üçüncü katta.

Musa bir soluk üçüncü kata çıktı.

Orada gördüğü ilk odaya daldı. Masanın başında kelli felli bir beyin oturduğunu görünce biraz şaşırdı. Sonra cesaretini toplayıp masaya doğru ilerledi. Daha bir şey söylemeye fırsat bulamadan masadaki adam:

— Nereye giriyorsun böyle, diye bağırdı. ne istiyorsun ?

— Hastamız var tohtor bey.

— Yerimiz yok.

Musa şaşırdı.

— Aman tohtor, dedi. Üç saatlik yoldan geldik. Kapıda bekliyor. Doğuracak.

Adam sıkıntıyla yüzünü buruşturdu.

— N'apabilirim, dedi, hastanede yerimiz yok. Üç kişiyi bir yatağa yatıramayız ya.

Musa kendini topladı:

SUSUNUZ!

— Yatak istemez. Siz yeter ki doğurtun. Ben yine köye götürürüm onu.

— Nisa...

Musa çaresizlikle so...

— N'apacaz peki. ... kapıda ölsün mü yani?

— Elimden ne gelir ki, dedi adam Ellerini iki yana açtı.

Musa omuzları çökmüş, çıktı odadan.. Birkaç dakika orda ne yapacağını bilemeden durdu. Sonra koridora doğru yürüdü. Her önüne gelene bir çare bulmasını söylüyordu. Her önüne gelen beyaz gömlekli çaresizce iki elini yana açıyordu Hastanede yer yoktu. Nisaiyeci yoktu. Musa birden ani bir kararla aşağı indi. Kapının içinde ilk gördüğü şey bir kalabalık oldu. Oraya doğru koştu, içinde bir kuşkuyla. Kalabalığı yardı. Yerde bir sedyenin üstünde Ayşe yatıyordu. Sapsarıydı yüzü. Soluk almıyordu artık ölmüştü. Musa yanına çöktü. Kalabalığın arasından biri onun omuzuna dokundu. Musa başını kaldırdı, omuzuna dokunan adamın yüzüne baktı. Adam ona:

— Bir oğlun oldu kardeşim, dedi. O sırada bezlere sarılmış, ağlayan bebeği getirdiler, Musanın kollarına bıraktılar. Musa kalabalığın ortasında ayağa kalktı. Bebeği yüzüne yaklaştırdı:

— Vah benim yetimcağazım, dedi.

Karakaya köyünden Musa'nın oğlu Mehmet böyle doğdu.

İthalatçı Faruk Beyin Mahdumu Tanju'nun Doğumu

Kapı çalındı. Hizmetçi yerinden doğruldu. Ahçı kadın onu azarladı:

— Çabuk olsana.

Hizmetçi kapıyı açtı. Kapıda siyah pardesülü, elli yaşlarında bir adam duruyordu.

— Faruk bey evde mi?

— Evet, dedi Hizmetçi Dursun, misafiri içeri aldı. Adam şapkasını vestiyere bıraktı. Dursun'a döndü:

— Doktor Hikmet'in geldiğini haber veriniz ,dedi.

Halıyla döşenmiş bir nerdivenden çıktılar. Merdivenlerin köşelerinde beyaz mermerden heykeller göze çarpıyordu Avrupa usulüyle döşenmiş birkaç salondan geçtiler. Avizeler ve gümüş takımlar göz alıyordu. Sonunda geniş bir kapının önünde durdular. Kapının üstü meşin kaplıydı. Dursun kapıyı açtı. İçerden keskin bir esans kokusu geldi.

— Doktor Hikmet geldi beyfendi.

(Devamı ...)

asayiş berkemâl

hikaye • samim kocagöz
reji • senaryo • ahmet soner
kaméra • celal ülken
oyuncular • erdal özyağcılar, kemalettin urut

...oluk soluğadır. Bekçi geliyormu diye bakar. 24

Bekçi birden adamın karşısına çıkar. Adam şaşırır. 25

Bekçi bir kenara oturur. Nefes-Nefesedir. Soluğu ağzına sığmaz. 26

Konuşmadan karşılıklı otururlar birbirlerine bakarak dinlenirler

Adam dikkatle bekçinin hareketlerini kollamaktadır. 28

Bekçi terini siler. 29

Artık kendini toplamıştır. Şapkasını giyer. 30

tam bu sırada kulübenin kapısında küçük bir kız görünür. Bekçiye bakmaktadır. 31

Ardından bir oğlan çıkar.

devamı gelecek sayıda

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Gazetemizin bu köşesinde işçi ve köylü arkadaşların, yurtsever aydın ve gençlerin mektuplarını yayınlayacağız. Burası sizin kürsünüzdür. İşçi ve köylü meseleleri ile, Türkiye'nin milli kurtuluş davasıyla ilgili düşüncelerinizi, bildiklerinizi, duyduklarınızı yazın. Haksızlıkları, zorbalıkları, dertlerinizi, çevrenizdeki hareket ve olayları İşçi - Köylü postasına bildirin. Gazetemizin beğenmediğiniz yanlarını eleştirin .Eksiğini gediğini gösterin.

İşçi-Köylü postası, işçi ve köylülerin ağzı, dilidir. Okuyucularımız düşüncelerini bu köşede serbestçe yazacaklar, seslerini bütün Türkiye'ye duyuracaklardır. Mektuplarınızı bekliyoruz. Adresimiz: İşçi-Köylü Gazetesi, Bâbıâli cad. No: 31: Kat: 2 Cağaloğlu — İstanbul

Demir Döküm'de Sarı sendikacı polisle beraber

Türk Demir Döküm fabrikalarında çalışmaktayım. Kimliğim Karslı Hasan Uğurlu olmaktadır. 21.7.1969 15.30 da iş almağa gittiğimde, fabrikanın önünde kirayla tutulmuş bir polis arabasının olduğunu ve yanında kimliğini bilmediğim dört şahsın ellerinde bir miktar isimsiz ve imzasız kâğıt dağıttığını gördüm. Birini de bana verdiler. Okuduğumda, Çelik-İş denilen sarı sendikaya ait olduğunu ve bunun içersinde Maden-İş'in ve peşinden gidenlerin kızıl ve komünist çocukları olduğunu yazmaktaydı. Ben ve birkaç arkadaşım sorduk. «Siz nerden biliyorsunuz bizim ve sendikamızın kızıl olduğunu» diye iddia ettik ve dedik ki, «Sen bunu burada bizlere dağıtamazsın. Çünkü senin sarı ve satılmış bir sendika olduğunu bildik. Biz seni içerimizden sildik ve çıkardık. Sana karşı itikadımız kalmadı.» Ve o anda polisler tarafından copla dövülerek tehdit edilmeye başladık Ve ben o anda polise: «Sen neye geldin buraya» dediğim zaman, bana· «Buraya seni öldürüp çocuklarını sokakta bırakmak için geldim» deyip kafama kurşun copu indirip yere düşürdü. Kalktığımda «niye bana vurdun» diye sorduğumda, «Daha sağ mısın» deyip, «gebertin şunu» diye diğer polislere seslendi. Bense kalkıp canımı kurtardım. Arkadaşlarım imdadıma gelmeseydi fabrika içersine kadar hücum ediyordular. O arada kâğıt dağıtanlar birbirlerine: «haydiyin arkadaşlar, böyle kötü işe neden girdik» diyerek oradan uzaklaştılar. Demek ki bu adamlar da parayla tutulmuşlar.

Meyva çağında ağaca
Serpilip gelişen hayata,
Bursa'da havlucu Recep'e
Demir Döküm'de presçi
Hasan'a düşman
Fakir köylü Hatçe
kadına
Irgat Memed'e düşman
Sana düşman, bana
düşman
Çalışan insana düşman
Bu hak ki bizim hakkımızdır
Neden bunlar bize
düşman?

HASAN UĞURLU
(Maden-İş Lokavt Temsilcisi)
Alibeyköyü - İstanbul

Albaydan mektup

Muhteremler,

Atatürk olmasaydı halimiz ne olurdu?

Bugünkü NATO müttefiklerimiz İzmire getirdikleri Yunan ordusu, Rum ve Ermeni intikam çeteleriyle birlikte 2,5-3 milyon Türkü binbir vahşetle imha ettirip bol bol seyretmişlerdi.

Dünya üzerinde çıkarttıkları hadiselerde meydanda...

Hülâsa derlenip toparlanmalı. Lâf ve palavra ile Millî dâvalar yürümez ve yürütülemez. Reformlar ister. Toprak reformu, vergi reformu; personel kanunu, sağlık sosyal sigortalar gibi...

SEYFETTİN ÖNEN
Emekli Albay
Büyükdere — İSTANBUL

Buraya adam gönderin!

Ben, sizlerin arkadaşı olan ve yanınızda mücadele eden, sanki yere çakılmış çivi gibi dimdik duran arkadaşınız Rasim Gür kan'ım. Mücadele uğruna belki ölümüne sebep olacak bu çileler. Ben dokuz baş bir aile reisiyim. Ailenin geçimini hergün ben sağlamaktayım. Devlet orman yolunda 14 lira baş yevmiye ile baş amele olarak çalışıyorum. Temmuz ayında yevmiyeleri 17 liraya çıkardılar. En düşük yevmiyeler 15 lira diyorlar. Nasıl olur da günlük masrafı 17 lira korur. Bizi düşünen kodamanlar bir kere vicdanlarına ellerini koysunlar. Kırlıkta nasıl olur 9 baş foranta geçindirilir? Bir çift öküzüm vardı, Allahın rahmetine kavuştu. Burada bir çift öküz bin veya binbeşyüz liradır. Ben bu öküzleri almak için 6 ay çalışıp da öyle alacam. Ya benim aile efradı ne yiyecek?

Bundan bir kaç gün evvel gazetenizi okudum. Bana yeni bir bağlılık geldi. İnşallah işlerinibde muvaffak olursunuz da bizler de refaha kavuşuruz. Ne yazık ki bizler burada çok kötü bir duruma düşsek bile, arayan soranımız yok. Biz burada 60-70 ameleyiz. Köyümüzün nüfusu 2300 kişidir. Bir adam gönderebilseniz de gerçekleri tam manasıyla bir konuşsa. Bizler kendi ülkemizde olunca bizlerin konuşmasına kanaatleri gelmiyor. Adalet Partisi şekeri 150 kuruşa yedirecem, basmayı 2 liraya giydirecem dediydi, hani ne oldu? Hepsi kendi çıkarlarında. Onlar masa kavgası ediyorlar. Mümkünse şu adrese bir adam gönderin. Hadi allahaısmarladık. Ver elleri toka edelim.

RASİM GÜRKAN
Üçdepeler Devlet Orman Yolu. Çileköy
Gazipaşa — ANTALYA

İyi ki gönderdiniz

Kıymetli arkadaşlarım, bu gazeteyi okudum. Köylüler köy kahvesinde hayran kaldılar. «Bak bak dediler, Amerika ne kadar sömürüyor. Türkiye ne kadar geri bir memlekettir. «Olan bitenden hiç haberimiz yokmuş» dediler. Kıymetli arkadaşım bu gazeteyi iyi ki gönderdiniz. İşçi ve köylünün derdinden bu gazete anlar.

HASAN GÜNAY
Malkara — TEKİRDAĞ

Muhtar gazeteyi köylüden sakladı

Sevgili Gençler,

Biz Ankara'nın 180 km. batısında Karaçulluk köyünde toprak ağasının elinde çilemizi dolduran 60 kişiyiz. Kış yaz demeden çalışır ağayı zengin ederiz. Bizde hastalanmak, biz de işten şikâyet yoktur. Ağanın dediği dediktir. Neyse uzatmıyalım. Geçen gün köy odasında otururken, kasabada oturup üniversitede okuyan 2 genç gelipte bize bizim de bir gazetemiz olduğunu artık bizimde sesimizin duyulacağını hatta bir araya geldiğimiz takdirde sesimizin ağanın sesinden daha kuvvetli olacağını, ve her dileğimizin bu gazetede yazılacağını, söylediler. Önce inanmadık. Sonra gençler işçi ve köylülerin mektuplarını okudular çok sevinmiştik. Ama muhtar gazetenin hepsini satın aldı ve «ben onlara dağıtım» dedi. Ama ne gezer. Onlar gittikten sonra, bu gazetenin «komünist işi» olduğunu grev ve miting gibi moskof icatlarının bu köye giremeyeceğini, bu gençlerin parayla satın alındığını söyledi. Ben de çamaşırlarımı saracağım diye gazetelerden birini aldım ve gece büyük bir dikkatle okuyunca, muhtarın bütün sözlerinin yalan olduğunu, bu gazeteyi köylü okuyunca muhtar ve ağanın bütün ortak işlerinin bozulacağını ve yok pahasına köylüyü çalıştıramayacaklarını anladım. Bunun için muhtar bu gazeteyi bizden sakladı. Orta ikiden ayrıldığım için dilim döndüğü kadar anladıklarımı onlara anlattım. Onlarda uyandılar. Sevgili gençler, köylü ve işçiyi uyandıracak bu bu gazeteyi köylere kadar ulaştırın. Bakın nasıl köylü uyanacak. Görün o zaman Türk köylüsünü.

Yaşasın işçi köylü ve gençler!

ÜNAL MARAL
Karaçulluk Köyünden

Kütlülük ticareti

Pamuğun bir ismi de kütlüdür. Normal satışta kütlünün kilosu 200 kuruşla 235 kuruş arasıdır. İşte biz Çukurova köylüleri bu kıymetteki kütlümüzü hasattan önce ve hatta çok zaman tohum yere düşmeden çok düşük fiatla satarız. Kilosunu kaça satarız? 100 kuruşa 110 kuruşa ve nadiren 120 kuruşa. İşte bu satıştan alınan paraya kütlülük, kütlülük ticaretini yapan adamada kütlülükçü deriz.

Neden yaparız bu işi? Aldığımız parayı sazlarda, barlarda mı harcarız? Hayır. Biz buraları bilmeyiz. Sadece böyle bir yerler olduğunu duyarız. Sonra buralarda gözümüzde yok Bizler en zaruri ihtiyaçlarımızı karşılamak için mesela evimize çay, şeker, un, pirinç almak için çocuğumuzu doktora götürmek için kütlülük alırız. Bundan memnunmuyuz? Hayır, hayır, hiç memnun olur mu insan 200 kuruşluk pamuğunu 100 kuruşa satmıya. Ama ne yapalım başka imkanımız yok. Banka bizim bankamız değil, bizi boğanların bankası.

Kütlülüğü daha ziyade tüccarlar verir. Bu tüccarların da yüzde sekseni bilhassa Osmaniye İlçesinde Hacı babalardır.

İşte biz Çukurova köylüleri böyle fırıldak hacıların, fırıldak hocaların, sahtekâr tüccarların demirden pençelerinde senelerdir kıvranır dururuz.

Banka onlara kredi verir de bize neden vermez?

Bizim köyde böyle safça bir soruyu artık kimse sormuyor.

Çünkü bankaların bize neden kredi vermediklerini bugün çok iyi anlıyoruz.

Ve bankaların bize de kredi verecek duruma gelmesi için mücadele ediyoruz.

Tatarlı Köyünden sevgilerle.

SÜLEYMAN KARA
Tatarlı Köyünden - CEYHAN

Gazetemizi Almanya'daki işçilerimiz okuyor

Sayın İşçi - Köylü Gazetesi,

Gazetenizin birinci sayısı arkadaşlar vasıtasıyla Batı Almanya'nın taaa... Kuzey noktasına kadar uzandı ve uzayacaktır. Gazetemizin bütün personeline bu satırları yazan bütün kardeşlerime teşekkürlerimi iletmenizi saygılarımla arz ederim. Hürmet ve selâmla.

KANBER EROL
Greven - BATI ALMANYA

Hak verilmez alınır

Traktör henüz ortada yokken, köyümüz halkı, ve Söke köylüleri, beylerin arazilerinde YARICI olarak çalışırlardı. Traktör ortaya çıkınca, bu YARICILAR, ayni beylerin arazilerinde bu defa ırgat olarak çalışmaya başladılar.

Söke ovasını görmek ister... Dikili ağaç bulamazsın... Ameleler saz huğ ve ve çardaklarda köle hayatı yaşarlar. Yaptıkları saz, huğ ve çardakları her yıl yeniden yapmak gerekir.

22. Temmuz günü İzmir radyosunun köy odası saatında, asgari ücretlerden bahsedildi. Söke'de pamuk çapası ücreti 9-10 lira arasındadır. Radyonun verdiği bilgiye göre, asgari ücretten düşük ödeyen de suçlu, çalışan da suçlu.. Acaba, bu düşük ücret ödenmesi durumlarını bilip te kontrol etmiyen, tedbir almıyanı kanunun uygulanmasını sağlamıyan resmi ilgililer suçlu değil mi? Suçlu ama, hak verilmez, ALINIR!

Yıllardanberi yapılmayan yolumuzun yapılması için, 12 Ocak 1968 günü bir yürüyüş yaptık. Kaymakam engel oldu. Savcılığa verdi. Yürüyüşümüz kanunî olduğundan, savcılık, takipsizlik kararı verdi. Bu defa 22. Ocak 1968 günü, Söke'den Aydın'a kadar yaya yürüyüp, pankartlarımızı, Atamızın heykeline bıraktık.

Bunun üstüne üstlük, bizi yıllardanberi aldatanlara, yalan söyliyenlere, 1968 senato seçimlerinde hiç oy vermedik.

Hatta köyümüzden ben Hüseyin Kaya'yı, köylüler seçerek, il genel meclisine yolladılar. 1969 bütçesinde bunun 40 gün mücadelesini yaparak, yolumuzun yapılmasını sağladım.

16. Nisan. 1969 da, Söke de, TOPRAK REFORMU ve BAĞIMSIZLIK MİTİNGİ yaptık. Bize atılmadık çamur bırakmadılar. Ellerinden geleni ardlarına komasınlar. Biz işçiler, biz köylüler, Anayasada yazılı olan bütün haklarımızın eylemlerle alınacağını öğrendik.

Ayrıca, bu konuda, devrimci gençlikle el ele vererek, dayanışma yapmanın gereğinide öğrendik.

Kahrolsun Amerika.

Kahrolsun Sömürücüler. Yaşasın tam bağımsız Türkiye. Yaşasın işçi - köylü - gençlik eylemleri.

HÜSEYİN KAYA
SÖKE

MERT DAYANIR NAMERT KAÇAR

Gökçen Efe

İngiliz ve Amerikan gemilerinin himayesinde güzel İzmir'imize askerlerini çıkaran Yunanlılar, Anadolu'nun içlerine doğru ilerliyorlardı. Her işgâle uğrayan şehir, kasaba ve köyde eşraf ve zenginler, düşman askerine tuz - ekmek sunmak suretiyle boyun eğiyor, tatlı canlarını, mallarını kurtarmaya çalışıyorlardı. Yoksul halkın elinden acı acı susmaktan başka bir şey gelmiyordu. Düşmanın emperyalist orduları Ödemiş'e yaklaştıkça bir düşüncedir aldı Ödemişlileri.. Ödemiş, bu şanlı zeybekler ve efeler şehri, dağlarında, ovalarında yiğitlik hikâyeleri anlatılan bu güzel şehir, düşmana karşı koymalı ve dağlarında yiğit zeybekler dolaştığının nedenini dosta - düşmana duyurmalıydı. Ödemiş'in yiğit aydınları, okumuşları, efesi, kızanı ile baş başa vermiş böyle diyordu. «Namusumuza, toprağımıza düşman eli değmemeli, Ta ki akıtacak kanımız kalmayana dek...»

Kuvayı Milliyeci kaymakam Bekir Sami bey, askerlik şubesi başkanı Ali Rıza bey, tez elden halkı silâhlamaya koyuldular. Dağlardan, köylerden, bayırlardan inen zeybekler, efeler, köylü yiğitler, silâh deposunun etrafını doldurmuştu. Efelerin içinde, efelerin efesi Gökçen Efe uzun boyu, geniş omuzları, kocaman başı ve sert yüzü, sarkık pos bıyıkları ile göze çarpıyordu. Herkesin gözü onun üzerindeydi. Gökçen Efe, ardında koca bir yiğitlik destanı bırakıp giden Çakırcalı Mehmet Efe'nin en yaman kızanlarından, belki de onun destanının sağ kalan tek efesiydi. İşte Milislerin gerçek kumandanı bu Gökçen Efe'ydi. Sonra Molla Hüseyin Efe de, efeler içinde en gözü pek ve kara olanların başında geliyordu.

Tire kasabasının Fata köyünden Gökçen Efe hazırdı artık düşmanı tepelemeye. Kocaman palasını teknel ağacına sapladıktan sonra, dev gövdesi ile doğrulup. önünde dizili kızanlarına sordu:

— Kızanlar, bu koca dağların sahibi kim?
— Erimiz.
— Yiğidi kim?
— Efemiz.
— Yiğitsiz diyarlarda duman tüter mi?
— Tütmez.
— Yiğit kime derler?
— Sözünde durup efesi ile ölene derler.
— Düşmana bel bağlanır mı?
— Bağlanmaz.
— Bağlanırsa ne olur?
— Bağlanırsa ağlanır.
— Düşman girmiş yurdumuza ne yapmak gerek?
— El birliği edip atmak gerek.
— Sözünde durmayan kahpe, kancık olsun mu?
— Olsun.

Kızanlar hazırdı artık düşmanı tepelemeye. Elini kolunu sallayarak bu vatana girdiğini sanan düşman, Hacı İlyas - Fata hattında çakılıp kaldı. Halk ordusunun düşmana ilk kurşunu attığı köye ve istasyona İLK KURŞUN adı verildi sonradan. Ödemiş'in yiğit efesi Gökçen Efe cephelerde yiğitlik destanı yazarken, sonraki savaşların birinde şehit düştü.

Hammalların alınteri kabzımalların cebinde

Gün ola, devran döne umut yetişe...

Gün ola devran döne umut yetişe.

Toplumumuzda sırtıyla yük taşıyarak, ekmek kavgası veren bir zümre var: HAMMALLAR. Bunların tümü Anadolu çocuğudur. Saf ve temiz, fakat fakir ve topraksız Anadolu'muzun köy çocukları... Bunlar geçimlerini sağlamak için umulmadık yüklerin altına girer, gene de yükten ne yılar, ne de ezilirler.

İstanbul Eminönü Halindeyiz. Bu haldeki hammallar da diğerleri gibi. Geçinmek amacıyla ve çoluk çocuğunun nafakası uğruna, köyünü yöresini terk etmiş çoluğundan çocuğundan kopmuş bu gurbet diyarına gelmişlerdir. Haksızlıktan yana yanıktır bu yurttaşlarımız. Yürekleri kan ağlamaktadır... Ve bu haksızlığın önlenmesi için herşeye rağmen, baş vurmadık kapı, yazmadık dilekçe bırakmadıkları halde, kimse dertleriyle ilgilenmemişdir.

Eminönü Haline vardığımda ilk önce beni, sırtında aşağı yukarı insafsızca vurulmuş yüz kiloluk bir yükle iki büklüm olmuş bir hammal gördü. Önce boynumdaki makinemi, sonra beni bir süzdü. Ve gözlerini bir ışıltıdır aldı o an. Yükünü bıraktıktan sonrada yanıma geldi. Ardından diğerleri de sökün ettiler.

— Gazeteci misin hemşerim?

— Evet.

— Hangi gazeteden?

— İşçi - Köylü.
İçlerinden birisi,

— Yaz gardaşım dedi, yaz! Yumruğunu sıkmış göğsüne vuruyor ve yüreğini göstererek, aha burası yanıyor hemşerim aha burası. Suratında terle karışık bir kırmızılık, öfkeden, kızgınlıktan,

— Nerelisin sen?

— Ben Niğde uşağıyım. Bu gördüklerinde oralıklıdır.

— İçinden mi?

— Köyünden, İnli Köyünden.

— Adın ne senin?

— Babanoğlu.

— Kaç yıldır burada çalışmaktasın?

— Elimizde başka bir sanatımız olmadığı için tam 12 yıldır bu bok yiyen yerin kahrını çekiyoruz.

— Çoluk çocuk?

— Tam 6 can.

— Onlar neredeler?

— Köydeler.

— Köyde tarla marla var mı?

— Ne gezer?

— Günde kaç lira kazanıyorsun?

— 15 bilemedin 20 lira.

— Haksızlığa uğramanızdaki esas sebeb ve mesele nedir?

— Bizler Niğde'nin çeşitli li köylülerin fakir ve topraksız uşaklarıyız. Hepimizde geçinmek için köyümüzü terk edip, bu gurbet diyarına gelmişiz. Köyde 10-15 nüfus beslemek zorundayız. Ama gel gör ki, kazandığımıza göz dikilip, haklarımız cayır cayır yenilmektedir.

— Kimler yiyor haklarımızı?

— Kabzımallar ve adamları.

— Nasıl oluyor bu iş?

— Kabzımallar ücretle tuttukları çıraklar aracılığıyla bize ödenen ücretlerden pay almaktadırlar. Bu çıraklar 500-600 lira aylıklıdır. Ve bu çıraklar bizim taşıdığımız her parçanın yarı ücretini gaspetmektedirler. Sonra da patronla bölüşüyorlar. Senin anlıyacağın biz gariplerden resmen haraç alınmaktadır.

— Eski hakkınızın için aramıyorsunuz? En yakın olarak Hal Müdürüne çıkın ve şikâyet edin.

Sözün burasında Babanoğlu yüzüme donuk donuk baktı.

— Sen sanıyor musun ki kanımıza dokunan bu durumu sineye çekip, susup oturduk. Yok hemşerim yok, sandığın gibi değil mesele Aksine baş vurmadığımız makam, yazmadığımız dilekçe kalmadı. Başbakanı mı dersin, Sükan'a mı valisine mi partisine mi, yoksa mebusuna mı? Hepsine, hepsine yazdık, çizdik ya. Bizden yana çıkmadı kimse.

— Şimdi soruyoruz, diyor Babanoğlu, biz bu vatanın evlâdı değilmiyiz? Sırtımıza yüklenen yükü taşıyan kişi olarak, bu yükün altına girmemiş kişilerle kazandığımız parayı paylaşmaya nasıl zorlanırız? Neden Hal Müdürü yükün altında ezilen bizlerin derdiyle ilgilenmez de bizim sırtımızdan geçinenlere arka çıkar?

«Bu meselede biraz fazla üsteler, hakkınızı aramaya kalkarsakta, Kabzımalın özel adamları tarafından tehdit edilmekte, sırasında dövülmekteyizde. En kötüsü başka herhangi bir sanatı olmayan bizlerin, bu meseleden ötürü halden kovulmamız. ve işsiz kalmamız ana meselesidir.

Evet hammal arkadaşım, bu düzen böyle sürüp gittiğinde, senin uğradığın haksızlığa tüm kapılar kapalı, tüm kulaklar tıkalı, tüm gözler kör kalacaktır. «Bizi duyan ,bize sahip çıkan yok mu» diye feryat ediyorsun. Çünkü bu düşen senin ve senin gibi alınteriyle yaşıyanların düzeni değildir. Ama gün gelecek, devran dönecek, umut yetişecek: Çalışan insanların düzeni mutlaka gerçekleşecektir.

Mahmut ÇİTLİ

İşte Eminönü hammallarından birinin hâli...

Aldı Sazı Âşık Zeki Öner

Halk şairleri düşmanlarına karşı mücadelerine hız verdi. Hergün Anadolu'nun dört bir yanında Âşıklar yeni deyişler söyleyerek, halklarımızın dertlerini dile getiriyorlar. Bu deyişler Anadolu'nun yüzyıllardır haksızlığa ve zulme isyan eden sesidir.

Bu defa da, bizim tanımadığımız bir halk âşığının şiirini yayınlıyoruz. Adı: Aşık Köyden. Aldı Aşık Köyden bakalım ne söyledi:

Her yıl çile, zahmet bizim
Gökten yağan rahmet bizim
Öksüz kalan Ahmet bizim
Gelin köylüm uyanalım.

Bankalardan gına geldik
Borca sözde kamçı derdik
Hele bakın kefen deldik
Gelin köylüm uyanalım.

Süte bakma ucuz gider
Patronda çok para eder
Bana bakın artık yeter
Koyun bizim uyanalım

Zengin okur, fakir kalır
Ya çapacı, çoban olur
Anayasa rafta durur
Gelin köylüm uyanalım .

Köylünün de yüzü gülsün
Mücadele toptan olsun
Bize eden ceza bulsun
Gelin köylüm uyanalım.

Faizciler tepemizde
Çıkarcılar ensemizde
Hiç huzur yok hanemizde
Para bizim uyanalım.

Buğday olur ip bulunmaz
Motoruna mazot konmaz
Bekler ise halin onmaz
Gelin köylüm uyanalım.

Kanma artık başkasına
Fayda gelir senden sana
Sözlerim hep köyden yana
Bütün köyler uyanalım.

Zeki ÖNER

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı işleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Teknik Yönetim : Ahmet Say * İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Babıâli Cad. 31, Cağaloğlu - İSTANBUL Telefon : 27 39 61 * Ankara Bürosu : Süleyman Sırrı Sokak 2/12 * Baskı : Vatan Matbaası * Yıllık Abonesi : yurt içi 6 lira, Avrupa uçak posta. 30 lira * İlân : Santimi 20 lira * Yayın ilânları indirimlidir.

Doğu Anadolu halkı haklı sesini yükseltiyor

Binlerce köylünün katıldığı Siverek mitinginde konuşmacılar tutuklandı

Yurdumuzun ihmal edilen bölgesi Doğu Anadolu'da halkın dertlerini dile getiren mitingler yapımaktadır. Şimdiye kadar Suruç, Siverek ve Hilvan'da mitingler düzenlenmiştir.

17 Temuz günü, Huruç'ta «Havar» (Feryat) açlık mitinginde konuşan Fettah Once., halkın nasıl sömürüldüğünü anlatmıştır.

27 Temmuz günü, Hilvan'da «açlık, eller aya biz yaya» mitingi yapılmıştır. Halka dağıtılan bildiride, «Seni bu hale getirene "dur" demenin zamanı gelmiştir; senin tek suçun doğulu olmandır» denilmekte, halkı mitinge davet etmektedir. Bildiri, «yaşasın dünya halkları, yaşasın Türkiye halkları» diye son bulmaktadır. Mitingde köylü ve gençlik temsilcileri konuşmuşlardır.

Öte yandan, Siverek'te 3 Ağustosta tertip edilen mitingde hâdiseler çıkmış; polis ,konuşmacıları götürünce, galeyana gelen halk, konuşmacıların tutuklu bulunduğu karakolun önünde gösteri yapmıştır.

Hilvan'daki mitinge onbinden fazla insan, kamyonlarla ,minibüslerle civar köylerden gelmiştir. Kürtçe yazılmış dövizler dikkati çekmiş, konuşmacılar omuzlarda taşınmıştır.

Bundan sonra Varto, Diyarbakır ve Urfa'da mitingler yapılacaktır.

Siverek mitinginde halkın neşesini polis bozdu

Pir Sultan

(Baştarafı 1. Sayfada)

Ayrıca, Aşık Mahsuni'nin okuduğu "Bu memleket bizim", Aşık Ismail'in okuduğu "Doğuya bak, Doğuya", Aşık Nesimi'nin okuduğu "Efendiler, Efendiler" türküleri halkı heyecanlandırmıştır.

Oyun, Atatürk'ün onuncu yıl konuşması ve «Toprak istiyoruz», «NATO'ya hayır», «Altıncı Filo defol», «Ağalığa tefeciliğe paydos» pankartlarıyla son bulmuştur.

ŞİİRİMİZDE ÖĞRETMEN

I ve II. 500 er krş.
III. Öğretmenlikle ilgili şiirlerinizi bekler.
P. K. 6 UŞAK

İşçiler! Asgari ücretlerin altında çalışmayın!

Asgari gündelik ücretler 1 Temmuz 1969'dan itibaren hükûmetçe yeniden tesbit edildi. Türkiyemiz altı bölgeye ayrılarak, kanunî günlük normal mesai için, bütün iş kollarında geçerli en az ücret birimi Resmi Gazete ile ilân edildi.

Asgari ücret tablosundaki ücret bölgeleri; coğrafi bakımdan değil, illerin barındırdıkları zengin sayısına göre tesbit edilmiştir.

Yeni tesbit edilen asgari ücretler hayat pahalılığındaki hızlı artışın çok altında kalmaktadır. Hattâ bazı illerde bazı işkollarında çalışan işçiler için tesbit edilen asgari ücretler eskisinden daha da düşüktür. Meselâ eskiden Tunceli'de Yapı Iş kolunda asgari ücret, 19 lira iken bugün aynı ilde bütün işkollarında asgari ücret 15 lira 50 kuruştur. Yani 3 lira 50 kuruşluk bir düşme olmuştur.

İşçi arkadaş;

İster toprakta çalış, ister fabrikada veya atölyede,

Asgari ücret, senin kanunî hakkın olarak bir iş gününde alacağın en az ücrettir. Hangi ilde çalışıyorsan aşağıdaki tabloya bak. Orada yazılı olandan daha düşük ücret alıyorsan, kanunî hakkını ara. Aynı işyerinde, aynı işkolunda çalıştığın bütün arkadaşlarla beraber kanunî hakkın için mücadele et. Fazla mesai yüzde elli zamlıdır. Patron normal iş saatinin üstünde çalıştırdığı takdirde, fazla mesai için ücret istemen senin kanunî hakkındır. Sendikanı asgarî ücretler ve fazla mesai için mücadeleye zorla. Ve hiçbir zaman unutma, asgari ücretler senin emeğinin gerçek karşılığı değildir. Bütün kârlar senin sırtından kazanılmaktadır.

ASGARİ ÜCRET TABLOSU

İL'LER	Normal iş günü için asgari ücret
İstanbul	19,50 Lira
Ankara, Kocaeli, İzmir, Adana, Zonguldak, Eskişehir, Bursa, Gaziantep, Sakarya, Aydın, Samsun, İçel	18 Lira
Hatay, Manisa, Rize, Kayseri, Antalya, Elâzığ, Uşak, Kırklareli, Bolu, Malatya, Trabzon, Giresun, Edirne, Kırşehir	17 Lira
Çanakkale, Burdur, Muğla, Denizli, Nevşehir, Amasya, Diyarbakır, Ordu, Erzurum, Erzincan, Tekirdağ, İsparta, Bilecik	16,5 Lira
Siirt, Tokat, Kütahya, Artvin, Sivas, Urfa, Niğde, Afyon, Kastamonu, Van, Sinop, Kars, Çorum, Çankırı	16 Lira
Muş, Yozgat, Ağrı, Gümüşhane, Bitlis, Mardin, Hakkari, Bingöl, Adıyaman, Tunceli, Maraş	15,5 Lira

Mehmet ile Tanju

(Baştarafı 2. Sayfada)

Faruk bey geniş ve yumuşak koltuğuna doğ[illegible]uldu:

— Buyursunlar Hikmet bey.

Hikmet bey içeri girdi. Odanın bir köşesinde Faruk beyin iki yıllık hanımı Füsun hanım yatıyordu. Füsun hanımın bir kaç güne kadar doğum yapması bekleniyordu. Bu yüzden İstanbul'un zengin çevrelerinde en çok konuşulan konu Füsun hanımın oğlan mı ,yoksa kız mı doğuracağı di. Füsun hanımın yatağının çevresi karanfil çiçekleriyle donanmıştı. Faruk bey Hikmet beyi oturttu. Hizmetçi Dursun'u çağırıp buyurdu:

— Bize viski getir.

Doktor Hikmet bey Füsun hanıma döndü, gözlerini süzerek:

— Nasılsınız hanfendi? İyi gördüm sizi. Ağrılar geliyor mu?

— Arasıra geliyor, dedi Füsun hanım, yatakta hafifçe kırıtarak:

Doktor Hikmet'in muayenesi kısa sürdü. Aletlerini çantasına doldururken,

— Bir güne kalmaz doğum, dedi, isterseniz hastahaneye kaldıralım sizi. Doğumu daha kolay yaparsınız. İmkânlar daha çoktur orada.

Faruk bey:

—Biz de öyle düşünüyoruz efendim, dedi, ama hangi hastahaneye kaldıracağımıza bir türlü karar veremedik.

— Bizim Hikmet, şirin görünmeye çalışarak;

— Bizim hastahaneye ne buyurursunuz efendim, dedi.

Füsun hanım yattığı yerden huysuzlandı.

— Hani Amerikan hastanesine yatıracaktın Faruk?

— Peki karıcığım, dedi nasıl istersen.

Sonra telefona yöneldi. Bir numara çevirdi.

— Alo Amerikan hastahanesi mi? Ben Faruk Ünlü. İthalatçı tüccar Faruk Ünlü. Bir oda ayırmanızı rica edecektim.

Ertesi sabah özel bir otomobil Faruk beyin evinin önünde fiyakayla durdu. Üç tane hastabakıcı indi Bir tane de doktor. Füsun hanım sedyeye kondu hastanın sarsılmaması için sedyenin özel bir mekanizması vardı. Otomobil geniş altta kayarak ilerledi.

O akşam Faruk beye bir oğlunun olduğu haber verildi. Faruk bey Cadillac marka otomobiline atlayarak hemen Amerikan Hastahanesine gitti. Füsun hanıma tahsis edilen odaya girdi. Doktorlar ve hastabakıcılar hürmetle eğildiler. Faruk bey karısını öptükten sonra oğlunu kucakladı.

— Benim tonton yavrum, dedi.

İthalât tüccarı Faruk beyin oğlu Tanju böyle doğdu.

Almanya'ya giden işçilerimiz karga avı için ne dediler?

Yeni Adalet bakanı Hidayet Aydıner'e göre, «Her işsiz karga avlasa, Ziraî Mücadele Müdürlüğü karga başına bir lira verse, işsizlere iş çıkmış olacak ve yabancı ülkelere gitmek zorunda kalmayacaklardır.»

Bu demeç üzerine, İstanbul Tophane-deki İş Bulma Kurumuna giderek, Almanya'ya gidecek olan işçilere Yeni Adalet bakanının konuşmasına ne dersiniz, diye sorduk. İpsala'nın köylerinden Durmuş Ermiş.

— Kim söylerse söylesin bu boş lâftır. Karga avlamakla kimsenin bir iş sahibi olduğu görülmüş değildir. Böyle boş ve kuru lâf edeceklerine, bizim yığınlar halinde evimizden, ve çoluk çocuğumuzdan uzak, yabancı ellere gitmemizi önlemek için iş sahası açsınlar

Bu arada Edirne'li olduğunu söyliyerek söze katılan Dursun Kaçi:

— Ben şahsen memleketimde ayda beş yüz lira kazanabilseydim, Almanya'ya malmanya ya gitmez, iyi kötü geçinmeye bakardım.

Bu arada başka bir kümeye sokulduk ve kargalı sorumuzu sorduk. Daha sorumu yeni tamamlamıştık ki, Kayserili o l d u ğ u n u söyliyen Ahmet Keskin, adeta top gibi gürlercesine:

— Halt etmiştir! Bunu kim söylemişse, kim olursa olsun o, halt etmiştir... Kargaları avlamak ve onları avlatmak istiyenler, işsizliğin önüne geçmek için değil, kendilerinin kargalardan rahatları kaçtığı için onları avlatmak istiyorlar

Bir başka işçi:

Tok açın halini ne bilir? .. Oturmuşlar sıcak koltuğa, arkaları sağlam. Eh karınları da tok. Ve böyle saçma sapan konuşarak sözüm ona memleketi idare ettiklerini sanıyorlar. Yazık bu memlekete ki böyle adamların eline kaldı.

Dayı ile Yeğen

Bilmecede kazananları ilân ediyoruz

Dayı ile Yeğen'e yurdun dört bir yanından cevaplar geldi. Bu cevapları tasnif ettik. İlk iki sayımızın birincilerni açıklıyoruz. Adreslerine gazetemizin üçüncü sayısı gönderilecektir. Kendileri gazetemizin bir yıllık abonesi olmuşlardır. Cevap gönderenlerin ilgilerine teşekkür ederiz.

Birinci sayının birincisi:

— **Yeğenim iktidar ateş gibi düştüğü yeri yakıyor. Biliyorsun ateş elle tutulmaz. Bu ateşi kaldırmak için maşa lâzımdır. İnönü'de onu yapmıştır. Bayar'ı maşa olarak eliyle tutmuştur.**

Lütfü Kuşçu Devlet Kuşu Gişesi Çorum.

İkinci sayının birincisi:

— Üç cigara içimlik yerden
Su gelir tenekeylen
Köyde toprağı yokken
N'etsin buzdolabı ninen

Osman Nuri Şentekin
127 Sokak No: 62 Basmahane - İzmir

Demir Dökümün yiğit işçilerini destekleyin

(Baştarafı 1. Sayfada)

İşveren gazetelere demeç vererek bizim birinci toplu sözleşmemiz bitmeden ikinci bir toplu sözleşme yapmak istediğimizi bildirdi. Sendikamıza «Komünist sendika» dedi. Bütün işçi kardeşlerim, bütün köylü kardeşlerim biliniz ki işveren yalan söyledi. Bu yalanı bütün gazeteler yazdı. Bzim bu alçak işçi düşmanına cevabımızı hiç bir gazete almadı. Biz yeni bir toplu sözleşme değil, eski toplu sözleşmenin, henüz uygulanmayan hükümlerinin uygulanması ve kanunun bize verdiği asgari ücretin verilmesi için sendikamızın muhatap kabul edilmesini istedik. Bu doğru haberimiz de ancak, bizim gazetemiz İŞÇİ KÖYLÜ'DE size duyurmak mümkün oldu.

Biz gene dönelim işgalimize. Beşinci gün işveren suyumuzu elektriğimizi kesti. Karılarımız, kızlarımız ve diğer işçi kardeşlerimiz bize su taşıdılar. Biz gene direnmeye devam ettik. Polisin baskısı gittikçe arttı. Polis singerde işçilere neler yaptıklarını, öğrencilere nasıl dayak çektiklerini anlattı. «Orduya güvenmeyin! gerekirse onlarada dayak atarız» diye bağırdılar Üzerimize gelmeyin, bizim davamıza karşı çıkmayın» diye cevap verdik. Vehbi Koç'un bizi nasıl soyduğunu anlattık. Ama onlar bizim söylediklerimizi hiç dinlememişler.

Altıncı gün saat birden sonra polis bizi kuşatmaya, diğer fabrikalarda çalışan arkadaşlarımızdan ayırmaya başladı. Biz onlara işvereni getirin haklarımızı versin işgali kaldıralım, kan dökülmesin dedik. Tepemize bomba ve kurşun yağmaya başladı. Giriş kapısından geri çekildik. İçeri girmelerini bekledik. Peşimizi bırakmadılar. Yüklendiler. Bütün çevredeki işçi kardeşlermiz, işlerini bırakarak ,zalim polise karşı yardımımıza koştu, Üniversiteli gençler yardımımıza koştu. Ortalık bir anababa gününe döndü. Bu sırada tepelerden gelen kadınlarımıza kızlarımıza polis saldırdı. Onların çığlıklar ve polislere karş kahramanca karşı koymaları, bize saldıran polisin halktan amansızca dayak yemesi, bizleri içeride coşturdu. Emniyettepe camiinin minaresine çıkan br işçi gür sesiyle bağırmaya başladı; «Koşun, polisler kardeşlerimizi ,evlâtlarımızı öldürüyor.»

Bütün Alibeyköy, Silâhtar Yıldıztabya halkı yardımımıza koştu. Her taraftan yalınayak, çıplak, fakat elleri sopalı halk, bir çığ gibiydi. Polisin ,içeri giren kısmını bütün gücümüzle yüklenerek fabrikamızın dışına sürdük. Bu sırada bacım arkasında kızıyla birlikte, bütün hışmıyla elimizden kaçıp kahveye sığınan ,fakat ateş etmeye devam eden polslerin içine daldı. Bir kaplan gibi polislerden birini dışarı çektiler. Bacımın kızı Karslı şivesiyle bağırıyordu: «Atamı öldürüp beni yetim mi koyacanız?»

Polis, işçilerin birliği karşısında, işçilerin demokratik direnişleri karşısında yaralı arkadaşlarını da bırakarak kaçmaya başladı. Manzara ibret verici idi. Yaralı polisleri, biz işçiler arabalara koyup hastaneleer götürdük. Fabrikamızın yanındaki pis su kanalizasyonuna düşenlerini biz topladık. İçeride kalan tabancalarını, bombalarını, şapka ve kemerlerni biz onlara geri verdik.

Kardeşlerimiz, Biz şimdi fabrikamızı, işveren bizimle anlaşana kadar, şerefli Türk Ordusuna teslim ettik. Ordu komutanından işveren bizimle anlaşıncaya kadar fabrikamızı onlara teslim etmeyeceğine dair söz aldık.

İstanbul valisi şunu da kafasına koysunki, sokaklarımızda bizim ordumuzun tanklarını ve zırhlı araçlarını dolaştırarak bizi korkutamazsın! biz ordumuzun kimden yana olduğunu biliriz. Onun için tanklarımızı sizin sandığınız gibi karşılamadık. Onlardan korkmadık. Bunu ispat etmeye hazırız.

Yaşasın işçi sınıfı!
Kahrolsun Amerikan ortakları!
Kahrolsun işçi düşmanları!
Yaşasın tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye!

—oOo—

Almanya'ya giden İşçilerin azıkları eksik çıkıyor

İş ve İşçi Bulma Kurumunun Almanya'ya giden işçilere makbuz mukabili verdiği kumanyalar, bozuk ve eksik çıkmakta; işçiler azıkları yiyemeden atmaktadırlar. Kısmet Meze evinden alınan azıklar yenmiyecek haldedir.

İş ve İşçi Bulma Kurumunun yetkilileri ile Alman iş verenler ve doktorlar kumanyaları kontrol ettirmemekte, böylece işçiler Almanya seyahatini yarı aç yarı hasta geçirmektedirler.

Demir Döküm İşçileri Demir gibi

(Baştarafı 1. Sayfada)

tün gerçek aydınların, öğretmenlerin, memurların, zanaatkârların, esnafın, vatanını seven, Amerikan emperyalizmine karşı olan herkesin yüreği Demir Döküm işçileriyle beraber çarpıyor bugün.

İktidar, elinden gelse Askeri de işçinin üzerine sürecek. Bir yanda Çorum'lu, Samsun'lu, Diyarbakır'lı işçiler. Karşıda Sivas'lı, Manisa'lı, Elâzığ'lı askerler ve subaylar. İşçiler «Ordu, işçi el ele» diye bağırıyorlar. Subayları. Subayları omuzlarına alıyorlar. Hainlerin plânları boşunadır. İşçi ve asker birbirine silâh atmaz.

İşbirlikçi patronların gazeteleri Demir Döküm işçilerinin haklı dâvâsını yazmıyor. Türkiye halkından işçilerin mücadelesini gizlemeye çalışıyorlar. Biliyorlar ki 30 milyon Türkiye halkı, haklı mücadelesinde işçileri destekliyecektir. Demir Döküm işçileri, satılmış başını fabrikanın kapısından içeri sokmuyor. En ufak san gazeteler, 2500 işçinin emeği çalındığı zaman sesini çıkartmıyor. hırsızlık olayına sütun sütun yer veren, resimler basan İşçinin hakkı çalındığı zaman bu hırsızlık değil midir? Ne zaman kanlı çatışmalar oluyor, gazetelerin aklına işçi davasını yazmak o zaman geliyor.

İşçilerin karşısında olanlar kimlerdir?

Her sene işçilerimizin sırtından milyonlarca kâr sağlıyan Amerikan emperyalistleri, onlarla işbirliği eden patronlar, toprak ağaları. Ve onların iktidarları.. Herşey ortada.. Niçin iktidar polisi işçiden yana harekete geçirmiyor da patrondan yana sevk ediyor? Polisin işçi hakkı için harekete geçtiği bugüne kadar görüldü mü?

Patronlar, Türk Demir Döküm işçilerine «Komünist!» diyor. Sömürücüler, hakkını arayan herkese, bütün yurtseverlere, emekçiler için mücadele edenlere «Komünist!» diyorlar.

* * *

Türk Demir Döküm işçilerine İşçi - Köylü gazetesi olarak sesleniyoruz :

- ★ **Anayasa haklarına dayanarak verdiğiniz mücadelede var gücümüzle yanınızdayız.**
- ★ **Patrona satılmış sendikaları ve patronlara satılan hainleri aranızda barındırmayın!**
- ★ **Sendikalara sizin menfaatinizi koruması için sahip çıkın!**
- ★ **Sendikalara fabrikada çalışan işçileri yönetici seçin. Sizin temsilciniz, sizin gibi emeği ile yaşıyanlardır!**
- ★ Aranızdaki parti **ihtilâflarını kaldırın. İşçi sınıfının birliğini ve beraberliğini bozmak isteyenlere meydan vermeyin!**
- ★ **Gazetenizi, İşçi - Köylü gazetesini bütün arkadaşlara okutun! İşçi - Köylü davasını her tarafa ulaştırın!**

Bütün işçilere, köylülere, öğrenci ve aydınlara, sanatkâr ve esnafa, yurdunu seven, bayrağını seven herkese sesleniyoruz :

Türk Demir Döküm işçilerinin mücadelesi bütün Türkiye halkının mücadelesidir. Demir Döküm işçilerini haklı davalarında destekleyin!

TÜRK DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ DEMİR GİBİ haklı mücadelenin önünde kimse duramaz.

İŞÇİ — KÖYLÜ

Akçadağ harası ağalara çalışıyor

Akçadağ Harasında 108 ineğin satışı için yapılan ihaleden 350 Doğu'lu köylü eli boş dönmüş; 90 inek iki zengine satılmıştır.

Bütün imkânlarını zorlıyarak bir tek inek sahibi olabilmek için ihale yerine gelen köylüler, Hara Müdürüne, «Madem bize inek satmıyacaktınız, ne diye bizi buraya topladınız, bu sıcağın altında bize çektirdiğiniz eziyet nedir?» diye bağırmışlardır.

Köylüler, Devlet üretme, aşılama ve tohum islah etme istasyonlarının iktidar partisi yakınlarının çiftliği halini aldığından ve daima zenginlerin kaydırıldığından şikâyet etmektedirler.

Ereğli Demir Çelik

(Baştarafı 1. Sayfada)

% 20 nisbetinde bir zam daha istenmektedir.

Amerikan sermayesinin ve onun yurdumuzdaki ortaklarının patronu bulunduğu bu fabrikalarda, işçileri sömürmeyi meslek haline getirmiş olan işveren ise işçileri uyutacağını sanmış ve bu zammı vermemek için elinden geleni yapmıştır. İşçiler ise, yaptığı kârların büyük bir kısmını yurt dışına çıkartan ama işçinin hakkını vermemek isteyen işverene karşı, dayanışma içinde greve hazırlanmaktadır.

Bu hareket aynı şekilde, Amerikan emperyalizmine ve ortaklarına karşı millî kurtuluş mücadelesi veren diğer işçiler ve köylüler tarafından desteklenmektedir. Başka fabrikalarda çalışan işçilerin desteğiyle de grev hazırlıkları tamamlanmış, gözcü gömlekleri, grev çadırları gibi gerekli malzeme temin edilmiştir. Grev 9 Ağustosta başlayacak ve işveren dize gelinceye kadar devam edecektir.

İşçi ve köylü davasının savunucusu olan gençler de bu hareketi sonuna kadar destekledikleri, işçileri hiç bir zaman yalnız bırakmayacaklarını belirtmişlerdir. Dayanışma içinde olunduğu sürece davanın kazanılacağına muhakkak gözüyle bakılmaktadır.

Asya Halkları Niksonu istemiyor

(Baştarafı 1. Sayfada)

dan İsrail'i destekleyerek binlerce müslüman Arabın katledilmesine sebep olmaktadır. Amerikan emperyalizmi ve Endonezya'daki uşakları olan toprak ağaları, bilindiği gibi iki senedenberi Endonezyadaki binlerce topraksız köylüyü ve yurtseverleri öldürtmüşlerdir.

Bu olay, bütün dünyadaki müslüman halkların kanını emen ve müslüman milletler bağımsızlıklarını kazanmasın diye her türlü zulmü yapan Amerikan emperyalistlerinin ne kadar sinsi ve sahtekâr olduğunu göstermiştir. Amerikan emperyalistleri ve uşakları Dünyanın her yerinde dindar gözükerek halkları uyutmaya çabalamaktadırlar.

Türkiye'de hıristiyan petrol şirketlerinden beslenerek çıkarılan bazı gazeteler, «Nixon Kur'an'dan âyet okudu» diye yazarak Amerikan emperyalistlerinin davulunu çalmaktadırlar. Bilindiği gibi Amerikan emperyalistleri, millî kurtuluş için mücadele eden müslüman Arap halklarına karşı İsrail'i desteklemektedir.